

Udskriftsdato: 29. maj 2023

KEN nr 9331 af 15/01/2001 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse I-1-01 om integrationsprogram - flytning - sygdom - pension

Ministerium: Social-, Bolig- og Ældreministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200334-00

Ankestyrelsens principafgørelse I-1-01 om integrationsprogram - flytning - sygdom - pension

Resume:

Det kunne ikke pålægges kommunen at godkende ansøgers flytning til kommunen og dermed påtage sig ansvaret for introduktionsprogrammet. Det forhold, at ansøger modtog højeste førtidspension medførte ikke, at han ikke var omfattet af introduktionsprogrammet. Konsekvensen var alene, at han ikke samtidig var berettiget til at modtage introduktionsydelse.

Love:

Lov om integration af udlændinge i Danmark - lovbekendtgørelse nr. 223 af 31. marts 2000 - § 18, stk. 1 og § 18, stk. 2

Sagsfremstilling:

Ansøger, der var enlig, fik i september måned 1999 bevilget asyl i Danmark og blev boplaceret i egen bolig i A Kommune i oktober måned. Ansøger var uhelbredelig syg af kræft. Den 1. december 1999 blev han tilkendt højeste førtidspension, og han afgik ved døden i marts måned 2000.

Ansøger havde med hjælp fra A kommune ansøgt om flytning til B kommune.

B kommune begrundede afslaget på samtykke til flytningen og dermed overtagelse af ansvaret på introduktionsprogrammet med, at der ud fra en samlet bedømmelse af sagen, herunder også oplysningerne om, at han var bosiddende i umiddelbar nærhed af stationen, ikke var forhold, der talte for, at B kommune var forpligtet til at overtage integrationsansvaret for ham i medfør af integrationslovens § 18, stk. 2.

Nævnet fandt, at ansøger var berettiget til at flytte til B kommune, som var forpligtet til at overtage ansvaret for hans introduktionsprogram.

Nævnet lagde vægt på, en samlet vurdering af ansøgers personlige forhold, herunder oplysningerne om hans kræftlidelse, på at han var omfattet af terminalplejeordningen, på at behandlingen af hans sygdom fandt sted i B kommune, på at han kun talte somalisk og på, at der ikke var landsmænd eller andre personlige kontakter i A kommune.

Nævnet havde desuden bemærket, at ansøger ved tilkendelse af førtidspension den 1. december 1999 ikke længere var berettiget til introduktionsydelse eller til at deltage i et introduktionsprogram. På den baggrund og under hensyn til lovens formål fandt nævnet, at ansøger fra samme dato ikke længere var omfattet af integrationsloven.

I klagen til Ankestyrelsen havde B kommune bl.a. anført, at Ankestyrelsen anmodedes om at tage stilling til, om det forhold, at en flygtning føler sig ensom på det sted, Udlændingestyrelsen har placeret 1/2

ham, og at han i lokalområdet ikke kan deltage i andet nationalt netværk end gennem den somaliske forening i B kommune, han er sat i forbindelse med, sammenholdt med, at han er dødelig syg betyder, at han har et krav på, at en kommune, der i forvejen har flytningen af hans nationalitet, skal overtage hans introduktionsprogram. Der henvistes i denne forbindelse til Indenrigsministeriets bemærkninger til lov om integration af udlændinge i Danmark § 18.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om B kommune var berettiget til at afslå at overtage integrationsprogrammet for ansøger samt til vurdering af, om ansøger fortsat var berettiget til at deltage i introduktionsprogrammet, efter at han var tilkendt førtidspension.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at det kunne pålægges B kommune at godkende ansøgers flytning til B kommune og dermed påtage sig ansvaret for introduktionsprogrammet.

Begrundelsen for afgørelsen var, at flytningen ikke kunne anses for at have væsentlig betydning for ansøgers integrationsforløb sammenholdt med, at der efter Ankestyrelsens opfattelse ikke forelå sådanne særlige personlige forhold, at disse kunne give grundlag for flytningen.

Ankestyrelsen havde ved afgørelsen lagt vægt på, at introduktionsprogrammet, indeholdende bl.a. dansk-undervisning og samfundsforståelse lige så godt kunne gennemføres i en mindre kommune som i en større, hvilket også var forudsat i integrationslovgivningen.

Ankestyrelsen var opmærksom på, at ansøger på ansøgningstidspunktet var alvorlig syg af en kræftlidelse, men fandt, at transporten til og fra behandling i B kommune, der udgør 15 km, ikke kunne begrunde en flytning som følge af særlige personlige forhold. Det samme gjaldt det forhold, at der ikke i A kommune var andre somaliere, som ansøger kunne etablere kontakt med. Der henvistes i denne forbindelse til, at der af A kommune var arrangeret kontakt til frivillige besøgsvenner, bosiddende i B kommune.

Ankestyrelsen fandt desuden, at det forhold, at ansøger modtog højeste førtidspension på grund af sin kræftlidelse ikke havde til følge, at han ikke var omfattet af introduktionsprogrammet. Konsekvensen var alene, at han ikke samtidig var berettiget til at modtage introduktionsydelse efter lovens § 25, stk. 7.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.